

[Ebba Strange]

hjem, end at de vokser op på institutioner. Jeg kender ingen i dette ting, som ikke synes det. Men vi ved også, at nogle børn bliver nødt til at vokse op på institutioner, og derfor er det vigtigt, at også vores institutionspolitik er god, altså god for børnene. Men ellers skal jeg ikke forlænge debatten. Vi kommer nok til at diskutere disse ting ved en anden lejlighed igen.

Yvonne Herløv Andersen (CD):

Det var specielt vedrørende fru Inger Stilling Pedersens bemærkninger om Danmarks Radio. Det kunne jeg godt tænke mig at man brugte en hel dag til, men det er sikkert ikke særlig populært at komme med flere forespørgselsdebatter om børn og radio f. eks., det kunne nok sætte sindene i oprør.

Med hensyn til de to foreslåede dagsordener, er det egentlig sådan, at CD ikke er særlig tilfreds med nogen af dem, og det er jo en lidt svær situation at komme i. Jeg oplever her, at socialdemokratiet og socialistisk folkeparti, som egentlig talte varmest om alt det, vi skulle gøre for vores børn, alle de ting, vi skulle ændre, og de mange penge, vi skulle bruge, slet ikke kan bruge den dagsorden, der er foreslået af kristeligt folkeparti. Det er da egentlig besynderligt. Jeg kunne bruge det halve af den, om jeg så må sige, men sådan er det jo ikke her i tilværelsen, man må tage det hele, eller også må man undvære. Det halve, jeg kunne bruge, vedrører specielt daginstitutionerne. Det andet mener jeg ikke at vi har bearbejdet godt nok til, at man kan sige, hvor vi skulle gøre det bedre for specielt danske børn. Jeg må derfor desværre afvise den, men jeg får vel heller ikke engang lejlighed til at stemme om den, fordi der nu er kommet en afværgedagsorden fra regeringen, og den må vi jo tage til efterretning. Det er rigtigt nok, som fru Ebba Strange sagde, at man må måske tænke lidt nærmere over, hvad der egentlig blev sagt i redegørelsen, men det får vi jo tid til senere.

Chr. Christensen (KrF):

Det er klart, at man kan have forskellig opfattelse af, hvordan man skal anvende dagsordener, når man har haft en debat om et meget alvorligt og meget seriøst problem.

Nu blev det meddelt her for kort tid siden af fru Helle Degn, at man på regeringens

vegne afviste dagsordenen under henvisning til, at det var politisk gøgl at fremsætte et sådant dagsordensforslag. Jeg vil gerne spørge, om dette udtryk politisk gøgl om vores dagsordensforslag dækkes af begge regeringspartier.

Fjerde næstformand (Melchior):

Uden at blande mig i debatten vil jeg gerne gøre opmærksom på, at ifølge min erindring blev det sagt, at forslaget blev fremsat på to partiers vegne. Regeringen har ikke haft ordet længe, men nu har socialministeren ordet.

Socialministeren (Erling Jensen):

Jeg behøver da vist ikke at bruge skarpe ord af nogen art om den dagsorden, kristeligt folkeparti er kommet med. Jeg ville tro, at hvis jeg beskæftigede mig med skolevæsen og skulle bruge den i en skoleklasse, ville jeg give den en meget lav karakter for en overordentlig stor uklarhed og for en tilsløring af det, man formentlig ønsker med den. Jeg tror, der er god vilje bag kristeligt folkepartis forespørgsel, og jeg vil helst vælge at tro, at der også er god vilje bag kristeligt folkepartis dagsorden, men det er svært at læse ud af den.

Må jeg sige, at jeg deler fru Inger Stilling Pedersens vurdering, da hun, for hun kom med denne særprægede dagsorden, sagde, at det har været en god debat, og at vi da må kunne tale sammen. Det synes jeg vi har gjort også ved denne lejlighed, og netop derfor havde denne dagsorden nok ikke været så nødvendig. Men all right, den bliver nok heller ikke vedtaget.

Jeg vil godt sige som afslutning, at vi holder børneår ikke mindst for at bekræfte vor solidaritet med alverdens børn, vi holder børneår for at skabe en større opbakning i dette land bag den håndsækning, vi gerne skulle være parate til at give børn i andre lande, der har ringere materielle forhold, end vi har her. Det må ikke komme til at betyde, at det nogen sinde i dette år eller senere bliver en afledningsmanøvre, som bevirker, at vi glemmer, at vi selv har børn, vi skylder en håndsækning, men det må heller ikke betyde, at vi tror, at et eneste isoleret børneår i året 1979 er sagen, når det drejer sig om konkret handling.